Τον μήνα που πέρασε, ζήσαμε μια ενδιαφέρουσα εξέλιξη σχετικά με την μελλοντική πορεία των αγώνων αυτοκινήτου στον τόπο μας. Βεβαίως το να κάνουμε λόγο για αγώνες μηχανοκίνητων στην Ελλάδα του 2013, μοιάζει με μια πολύ ελιτίστικη προοπτική. Πλην όμως κάθε τι που θα μπορούσε να κινήσει το χρήμα, να δημιουργήσει ένα κύκλο εργασιών και να προσφέρει εικόνα αισιοδοξίας είναι καλοδεχούμενο.

Ο θεσμός της αγωνιστικού αυτοκινήτου στην Ελλάδα βρίσκεται σε μια πρωτόγνωρη καμπή. Η Λέσχη που όριζε τους κανόνες του παιχνιδιού από τον μεσοπόλεμο και εντεύθεν, βιώνει μια άνευ προηγουμένου παρακμή. Η ισχύς και η εξουσία που κάποτε κατείχε έχουν χαθεί και το μόνο πράγμα που, φαίνεται, ακόμα να διαχειρίζεται ως διαπραγματευτικό ατού είναι αυτό το δύσμοιρο pouvoir sportif.

Η αναγνώριση της Ομοσπονδίας από την Γ.Γ.Α. έκανε τα πράγματα ακόμα πιο πολύπλοκα, καθώς η μετατόπιση στελεχών από το παραπαίον οικοδόμημα της Λέσχης προς την πολλά υποσχόμενη ομοσπονδία με μεγαλόπνοα μάλιστα σχέδια είναι μια κατάσταση κάπως grotes que .

Η πρόσφατη αδυναμία κατ' αρχάς που, μεταβλήθηκε σε δυνατότητα ευθύς μετά την αναγνώριση της Ομοσπονδίας, στο να καλυφθούν οι ασφαλιστικές ανάγκες των αγώνων για την τρέχουσα χρονιά, καταδεικνύει και άλλες πραγματικότητες.

Στη δύνη αυτών των γεγονότων βρέθηκε μοιραία και το 12ο Ιστορικό Ακρόπολις. Οι οργανωτές ανακοίνωσαν την ματαίωση της κατηγορίας racing. Αυτό προέκυψε από την αδυναμία να βρεθούν χορηγίες. Συγκεντρώθηκε ο μισός, περίπου, προϋπολογισμός καθώς κάποιοι φορείς που είχαν υποσχεθεί συνεισφορά δεν ανταποκρίθηκαν. Προέκυψε επίσης από κάποια απροθυμία δήλωσης συμμετοχών που είναι δικαιολογημένη, λόγω εποχής, αν και ειδικά στην κατηγορία regularity δεν ταιριάζει σε ότι γνωρίζαμε. Τέλος προέκυψε και από το κόστος των συνεργείων οργάνωσης υποστήριξης των ε.δ., που δεν διαμορφώθηκε ανάλογα με τις συνθήκες των ημερών αλλά με πιο αυστηρά κριτήρια.

Το τελείωμα της ε.δ. του Αγ. Μερκουρίου, στο 22ο Δ.Ρ.Α. Στην κορφή ο δρόμος είναι χωμάτινος. Στο τελευταίο “εσάκι”, ασφαλτοστρωμένο από τότε, στρίβει η Α 110 του “Σιρόκο” στο δρόμο για τη 2η θέση της γενικής κατάταξης.

Η συγκεκριμένη εξέλιξη πριμοδοτεί, έμμεσα, λύσεις τύπου Celeritas, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα τον εκπτωτικό ρόλο της Λέσχης. Ταυτόχρονα η Ομοσπονδία εξέδωσε ανακοίνωση επισημαίνοντας ότι *“απαγορεύεται, ρητά στα σωματεία-μέλη της ΟΜΑΕ καθώς επίσης και στα μέλη- Αθλητές των αθλητικών σωματείων, η οποιαδήποτε συμμετοχή άμεση ή έμμεση , σε παράνομες διοργανώσεις, εκδηλώσεις, επιδείξεις”*. Μαζί με την αλλαγή λεξιλογίου (ο αγωνιζόμενος αναφέρεται ως αθλητής, η λέσχη έγινε σωματείο), διαβάζουμε και τις λέξεις “απαγορεύεται” “παράνομες” μέσα από τις οποίες επιχειρείται η άσκηση εξουσίας.

Πέρα από τις ευρύτερα οικονομικά ασφυκτικές συνθήκες που βιώνουμε, οι αγώνες αυτοκινήτου στην Ελλάδα περνούν μια κρίσιμη, μεταβατική περίοδο. Ατυχώς την περνούν με προσωπικότητες που έχουν να ζηλέψουν πολλά από τους πρωταγωνιστές του

παρελθόντος. Ατυχέστερο ακόμη, πως αυτή η σύγκριση δεν γίνεται ευρύτερα αντιληπτή.

Δεν είναι, παρά το κληροδότημα της Λέσχης, στις επόμενες γενεές. Δεν είναι παρά η ευρύτερη παθογένεια της Ελληνικής κοινωνίας.